

TECHNICZNI.org

DYREKTYWA DŹWIGOWA

Wstęp

Dyrektywa opiera się na szeregu traktatów i przepisów Unii Europejskiej, które kształtują wspólny rynek i regulacje techniczne. Główną podstawą prawną dla tej dyrektywy jest Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a konkretnie jego artykuły dotyczące harmonizacji przepisów technicznych (art. 114 TFUE), które umożliwiają Unii legislacyjne działania mające na celu usunięcie przeszkód w swobodnym przepływie towarów i usług. W kontekście dyrektywy, zastosowanie mają również regulacje dotyczące ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, które są integralną częścią polityki rynku wewnętrznego UE.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/33 dotycząca harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów. Dyrektywa ta zastępuje i przekształca wcześniejsze regulacje, wprowadzając szereg wymogów dotyczących akredytacji jednostek oceniających zgodność oraz wymagań w zakresie wprowadzania produktów do obrotu. Skupia się na zapewnieniu bezpieczeństwa użytkowania dźwigów, określając zasady dotyczące projektowania, produkcji, instalacji i inspekcji tych urządzeń.

Dokument definiuje różne role w łańcuchu dostaw, takie jak producent, importer, dystrybutor, i określa ich obowiązki w zakresie zapewnienia zgodności produktów z dyrektywą. Zawiera również przepisy dotyczące oznakowania CE, które świadczą o zgodności z obowiązującymi normami bezpieczeństwa.

Dyrektywa przedstawia również procedury oceny zgodności, które muszą być stosowane w celu zapewnienia, że dźwigi i ich elementy bezpieczeństwa spełniają wymagane standardy. Ponadto, dyrektywa nakłada na państwa członkowskie obowiązek nadzoru nad rynkiem oraz współpracę z przedsiębiorcami, w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów dostępnych na rynku europejskim.

Kategorie produktów objętych dyrektywa

Dyrektywa określa zakres produktów, które podlegają jej przepisom. Objęte nią są wszystkie dźwigi oraz ich elementy bezpieczeństwa przeznaczone do użytku na terenie Unii Europejskiej, niezależnie od tego, czy są one nowe, czy też używane i po raz pierwszy wprowadzane na rynek UE. W dyrektywie szczegółowo zdefiniowano, co jest uznawane za dźwig, jakie elementy są klasyfikowane jako elementy bezpieczeństwa, oraz jasno określono wyjątki, które nie podlegają regulacjom. Ta jasność ma na celu ułatwienie zrozumienia przepisów i zapewnienie, że wszystkie istotne produkty są adekwatnie regulowane.

Definicje Kluczowych Pojęć

Omówimy teraz kluczowe definicje i terminologię prawną stosowaną w Dyrektywie, co jest niezbędne do pełnego zrozumienia treści i zakresu regulacji.

Definicja dźwigów i elementów bezpieczeństwa

Dyrektywa precyzyjnie definiuje "dźwig" jako urządzenie przeznaczone do transportu osób lub towarów pomiędzy określonymi poziomami za pomocą kabiny, platformy, lub innego elementu ładunkowego, który porusza się wzdłuż prowadnic lub w przestrzeni kontrolowanej. Dźwigi w rozumieniu tej dyrektywy mogą obejmować szeroki zakres urządzeń, od tradycyjnych dźwigów osobowych i towarowych,

po bardziej specjalistyczne urządzenia, takie jak dźwigi budowlane czy dźwigi w szybach górniczych, o ile spełniają one określone kryteria techniczne.

Elementy bezpieczeństwa do dźwigów są zdefiniowane jako wszelkie urządzenia dodatkowe, które są zainstalowane lub używane w dźwigu w celu ochrony bezpieczeństwa użytkownika. Mogą to być na przykład hamulce, ograniczniki prędkości, systemy zabezpieczające drzwi, czy systemy awaryjnego zatrzymania. Definicja ta podkreśla, że każdy element, który przyczynia się do bezpieczeństwa użytkowników i spełnia określone normy, jest klasyfikowany jako element bezpieczeństwa.

2. Terminologia prawna używana w dyrektywie

Terminologia prawna stosowana w dyrektywie ma kluczowe znaczenie dla jej interpretacji i stosowania. Oto kilka fundamentalnych terminów prawnych, które są używane w tekście dyrektywy:

"Wprowadzenie do obrotu" - termin ten odnosi się do pierwszego udostępnienia dźwigu lub elementu bezpieczeństwa na rynku UE w ramach działalności komercyjnej, niezależnie od tego, czy jest to za wynagrodzeniem, czy bez wynagrodzenia.

"Zgodność" - termin określający stan, w którym produkt spełnia wszystkie wymagania prawne określone w dyrektywie i innych przepisach UE dotyczących danego produktu.

"Ocena zgodności" - proces sprawdzania i potwierdzania, że produkty spełniają określone wymagania techniczne i bezpieczeństwa. Ocena ta jest często przeprowadzana przez niezależne jednostki oceniające zgodność, co jest wymagane przed wprowadzeniem produktu na rynek.

"Notyfikowany organ" - termin odnoszący się do organizacji, która została oficjalnie wyznaczona przez państwo członkowskie do przeprowadzania oceny zgodności w ramach dyrektywy.

"Deklaracja zgodności" - dokument wystawiany przez producenta, który deklaruje, że produkt spełnia wszystkie wymagane przepisy UE i został prawidłowo przetestowany zgodnie z procedurami oceny zgodności.

Jakie są wymagania odnośnie wprowadzenia produktów do obrotu według dyrektywy.

Wprowadzany produkt do obrotu według Dyrektywy 2014/33 musi spełniać szczegółowe wymagania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa i zgodności produktów z obowiązującymi przepisami. Oto kluczowe wymagania dotyczące wprowadzania produktów do obrotu:

Procedura oceny zgodności: Producent musi przeprowadzić procedurę oceny zgodności, co może obejmować testowanie, inspekcję i certyfikację, aby wykazać, że produkt spełnia wszystkie wymagania bezpieczeństwa określone w dyrektywie oraz normach. Po pomyślnym zakończeniu tej procedury, producent sporządza deklarację zgodności UE.

Oznakowanie CE: Produkty, które przeszły pomyślnie procedurę oceny zgodności, muszą być oznaczone znakiem CE, który świadczy o ich zgodności z europejskimi standardami. Oznakowanie to musi być widoczne, łatwe do odczytania i trwałe.

Dokumentacja techniczna: Producent musi sporządzić i przechowywać dokumentację techniczną, która umożliwia ocenę zgodności produktu. Dokumentacja ta powinna być dostępna dla właściwych władz nadzoru rynku przez okres co najmniej 10 lat po wprowadzeniu produktu do obrotu.

Informacje dla organów nadzoru rynku: Producent musi dostarczyć wszystkie niezbędne informacje i dokumentację konieczną do wykazania zgodności produktu na żądanie właściwego organu krajowego.

Środki naprawcze: W przypadku stwierdzenia, że wprowadzony produkt nie jest zgodny z dyrektywą,

producent musi niezwłocznie podjąć środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności, wycofania produktu z obrotu.

Informacje na produkcie: Na produkcie lub w jego dokumentacji muszą znajdować się informacje umożliwiające jego identyfikację, w tym nazwa lub znak towarowy producenta oraz adres kontaktowy. Instrukcje muszą być dostarczane w języku zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.

Wymagania dotyczące importera: Importerzy muszą upewnić się, że produkty wprowadzane do obrotu w Unii Europejskiej spełniają wszelkie wymagania, które definiuje dyrektywa, w tym przeprowadzenie niezbędnych ocen zgodności.

Te wymagania mają na celu nie tylko zapewnienie bezpieczeństwa produktów, ale mają zapewnić również sprawiedliwą konkurencję na rynku unijnym.

Jak jest definiowany producent, importer, dystrybutor.

Dyrektywa (UE) 2014/33 definiuje role takie jak producent, importer, i dystrybutor w następujący sposób:

Producent: osoba fizyczna lub prawna, która produkuje, lub projektuje i produkuje dźwigi lub elementy bezpieczeństwa, które mają być wprowadzone do obrotu pod własną nazwą lub znakiem handlowym. Producent jest odpowiedzialny za zapewnienie, że produkcja odbywa się zgodnie z wymaganiami określonymi w dyrektywie jak i za przeprowadzenie odpowiednich procedur oceny zgodności.

Importer: osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę w Unii Europejskiej, która wprowadza dźwig lub elementy bezpieczeństwa do obrotu w Unii Europejskiej po raz pierwszy. Importerzy są zobowiązani do zapewnienia, że produkty, które wprowadzają do obrotu, spełniają wymagania dyrektywy i są prawidłowo oznakowane. Muszą również utrzymywać dokumentację dotyczącą zgodności produktu i udostępnić ją na żądanie organów nadzoru.

Dystrybutor: jest to każda osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, która nie jest producentem ani importerem, a która udostępnia dźwig lub elementy bezpieczeństwa na rynku. Dystrybutor musi działać z należytą starannością, aby zapewnić, że produkty, które są dostarczane do dalszego obrotu, są zgodne z dyrektywą. Są odpowiedzialni za sprawdzanie, czy produkty posiadają właściwe oznakowanie CE, czy posiadają deklaracje zgodności, oraz czy informacje o produktach są dostępne i zrozumiałe.

Jakie są wymagania odnośnie oznakowania CE

Oznakowanie CE jest kluczowym elementem dyrektyw unijnych, w tym Dyrektywy (UE) 2014/33 dotyczącej dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów. Oznakowanie CE świadczy o tym, że produkt spełnia wszystkie wymagania regulacyjne Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony środowiska. Oto główne wymagania dotyczące oznakowania CE zgodnie z tą dyrektywą:

Zgodność produktu: Oznakowanie CE musi być umieszczone na produkcie tylko po przeprowadzeniu i zakończeniu z powodzeniem procedury oceny zgodności, która potwierdza, że produkt spełnia wszystkie odpowiednie wymagania unijne. Producenci są odpowiedzialni za przeprowadzenie tej oceny oraz za sporządzenie deklaracji zgodności.

Umieszczanie oznakowania: Oznakowanie CE musi być umieszczone na każdym dźwigu lub elemencie bezpieczeństwa, który ma być wprowadzony na rynek europejski. Musi być widoczne, czytelne i trwałe. Jeśli z jakichkolwiek przyczyn nie jest możliwe umieszczenie oznakowania bezpośrednio na produkcie, powinno być ono umieszczone na etykiecie przytwierdzonej do produktu lub na opakowaniu.

Odpowiedzialność za oznakowanie: Producenci są odpowiedzialni za umieszczenie oznakowania CE na produkcie. Importerzy muszą upewnić się, że produkty importowane do UE są właściwie oznakowane przed wprowadzeniem ich do obrotu.

Wygląd oznakowania: Oznakowanie CE składa się z liter „CE”, które muszą być w określonym formacie i rozmiarze, zgodnie z ogólnymi wytycznymi UE. Schemat graficzny oznakowania CE jest precyzyjnie zdefiniowany, co ma na celu jego ujednoczenie.

Dokumentacja: Producent musi przechowywać dokumentację techniczną, która potwierdza deklarację zgodności, w tym szczegóły dotyczące projektowania, produkcji oraz sposób, w jaki produkt spełnia wymagania dyrektywy. Dokumentacja ta powinna być dostępna dla właściwych organów nadzoru rynku na żądanie przez okres co najmniej 10 lat po wprowadzeniu produktu do obrotu.

Oznakowanie CE jest nie tylko środkiem zapewnienia zgodności z regulacjami, ale także ważnym narzędziem dla konsumentów, umożliwiającym rozpoznawanie produktów, które zostały przetestowane i są uznane za bezpieczne do użytku w Unii Europejskiej.

Jakie dokument określa procedury oceny zgodności

Dokument, który określa procedury oceny zgodności dla dźwigów i elementów, jest integralną częścią tej dyrektywy, zawartą w załącznikach i odpowiednich artykułach.

Dyrektywy 2014/33/UE szczegółowo opisuje procedury oceny zgodności, które muszą być stosowane przez producentów dźwigów i elementów bezpieczeństwa, aby wykazać zgodność z zasadniczymi wymaganiami dyrektywy dotyczącymi zdrowia, bezpieczeństwa i niezawodności. Procedury te są kluczowym elementem procesu zapewniania, że produkty mogą być wprowadzone na rynek europejski.

Procedury oceny zgodności obejmują:

Wybór odpowiedniego modułu oceny zgodności: Producenci muszą wybrać moduł, który jest dostosowany do specyfiki produktu oraz poziomu ryzyka związanego z jego użytkowaniem. Moduły te obejmują różne kombinacje kontroli wewnętrznych, kontroli produkcji, a także niezależnej oceny i certyfikacji przez jednostki notyfikowane.

Przygotowanie dokumentacji technicznej: Producenci muszą przygotować i przechowywać dokumentację techniczną opisującą projekt, produkcję i sposób działania produktu, co pozwala na ocenę jego zgodności z wymaganiami dyrektywy.

Przeprowadzenie oceny zgodności: Producenci przeprowadzają ocenę zgodności zgodnie z wybranym modułem. W zależności od modułu, może to obejmować wewnętrzne kontrole produkcji, próbki typu, regularne kontrole produkcyjne, czy też pełną kontrolę jakości.

Sporządzenie deklaracji zgodności UE: Po pomyślnej ocenie zgodności, producent sporządza deklarację zgodności UE, co jest formalnym oświadczeniem, że produkt spełnia wszystkie odpowiednie wymagania dyrektywy.

Umieszczenie oznakowania CE: Po sporządzeniu deklaracji zgodności, na produkcie umieszczane jest oznakowanie CE, co informuje użytkowników i organy nadzoru, że produkt jest zgodny z przepisami UE i może być swobodnie wprowadzony do obrotu i używany w całej Unii.

Procesy te są fundamentalne nie tylko dla legalnego wprowadzania produktów na rynek, ale również dla utrzymania wysokich standardów bezpieczeństwa i ochrony konsumentów na rynku europejskim.

Dyrektywy zawiera opis procedur oceny zgodności. Oto podstawowe etapy i elementy składające się na te procedury:

1. Dokumentacja techniczna

Producent musi przygotować dokumentację techniczną, która obejmuje:

Opis projektu i specyfikację produktu, w tym schematy konstrukcyjne, składowe, materiały i inne istotne cechy. Wyniki testów i analiz przeprowadzonych zarówno wewnątrz, jak i przez zewnętrzne laboratoria (jeśli dotyczy).

Instrukcje dotyczące bezpiecznego montażu, użytkowania i konserwacji.

Dowody przeprowadzenia odpowiednich procedur oceny zgodności, zgodnie z wymaganiami Dyrektywy.

2. Wybór odpowiedniego modułu oceny zgodności

Producenci mogą wybrać jeden z modułów oceny zgodności, które różnią się w zależności od rodzaju produktu i poziomu ryzyka związanego z jego użytkowaniem:

Moduł B: Badanie typu UE dla elementów bezpieczeństwa do dźwigów, gdzie jednostka notyfikowana bada projekt techniczny i weryfikuje spełnienie wymagań zasadniczych.

Moduł C2: Kontrola wrywkowa zgodności z typem dla elementów bezpieczeństwa do dźwigów, polegająca na przeprowadzeniu kontroli losowo wybranych elementów, aby upewnić się, że są one zgodne z zatwierdzonym typem.

Moduł D: Zgodność z typem oparta na zapewnieniu jakości produkcji dla dźwigów, obejmująca ocenę systemu jakości instalatora.

Moduł E: Zgodność z typem oparta na zapewnieniu jakości produktu, gdzie jednostka notyfikowana ocenia system jakości producenta w celu zapewnienia, że produkowane

elementy bezpieczeństwa są zgodne z typem zatwierdzonym w certyfikacie badania typu UE.

Moduł G: Zgodność oparta na weryfikacji jednostkowej, która ocenia czy dźwig spełnia zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.

Moduł H: Zgodność z typem oparta na pełnym zapewnieniu jakości elementów bezpieczeństwa do dźwigów, co oznacza pełne zapewnienie jakości produkcji i kontroli.

Moduł H1: Zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości z badaniem projektu, co obejmuje pełne zapewnienie jakości systemu i ocenę projektu.

4. Deklaracja zgodności UE i oznakowanie CE

Po pomyślnej ocenie zgodności producent sporządza deklarację zgodności UE, formalnie oświadczając, że produkt spełnia wszystkie stosowne wymagania. Następnie produkt może być oznakowany znakiem CE, co jest sygnałem, że jest gotowy do wprowadzenia na rynek unijny.

5. Przechowywanie dokumentacji

Producent musi przechowywać dokumentację techniczną i deklarację zgodności przez co najmniej 10 lat po ostatnim wprowadzeniu produktu na rynek UE, aby zapewnić, że wszystkie informacje są dostępne dla władz nadzorczych w przypadku kontroli lub zapytań.

Każdy z tych etapów ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, że dźwigi i elementy bezpieczeństwa do dźwigów są bezpieczne i niezawodne, co jest zasadniczym celem Dyrektywy 2014/33/UE.

Jakie załącznik zawiera dyrektywa

Dyrektywa 2014/33/UE dotycząca dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów zawiera trzynaście załączników, które szczegółowo określają różne aspekty związane z projektowaniem, produkcją, oceną zgodności, oraz wymaganiami bezpieczeństwa. Oto szczegółowy opis każdego załącznika:

Załącznik I - Zasadnicze wymagania bezpieczeństwa i zdrowia.

Definiuje wymagania dotyczące projektowania, konstrukcji, instalacji i inspekcji dźwigów i elementów bezpieczeństwa, które muszą być spełnione, aby zapewnić bezpieczeństwo użytkowników i osób trzecich.

Załącznik II - Deklaracja zgodności UE.

Wymaga od producentów dostarczenia deklaracji zgodności, potwierdzającej, że produkty są zgodne z zasadniczymi wymaganiami dyrektywy.

Załącznik III - wykaz elementów bezpieczeństwa

Załącznik IV - Banie typu UE

Badanie typu UE to procedura sprawdzająca zgodność dźwigów i elementów bezpieczeństwa z normami bezpieczeństwa. Producenci i instalatorzy mogą wnioskować o badanie, a jednostka notyfikowana wydaje certyfikat, jeśli produkt spełnia wymagania

Załącznik V - Kontrola końcowa

Opisuje procedury kontroli końcowej dźwigów i elementów bezpieczeństwa przed ich wprowadzeniem na rynek.

Załącznik VI - Zgodność z typem na podstawie zapewnienia jakości produktu

Opisuje proces zapewnienia zgodności produktów z dyrektywą poprzez systemy zarządzania jakością producenta.

Załącznik VII - Zgodność z typem na podstawie pełnego zapewnienia jakości

Wymaga od producentów przeprowadzenia oceny zgodności w oparciu o pełne zapewnienie jakości produktu z zasadniczymi wymaganiami dyrektywy.

Załącznik VIII - Weryfikacja jednostkowa

Opisuje procedury oceny i weryfikacji dźwigów i elementów bezpieczeństwa produkowanych jako pojedyncze jednostki lub na specjalne zamówienie.

Załącznik IX - Kontrola wrywkowa

Określa, jak powinna być przeprowadzana kontrola wrywkowa produktów w celu zapewnienia ich zgodności z dyrektywą.

Załącznik X - Zapewnienie jakości produktu

Wymaga od producentów utrzymania odpowiednich procedur zapewnienia jakości produktu.

Załącznik XI - Zapewnienie jakości z badaniem projektu

Wymaga od producentów utrzymania odpowiednich procedur zapewnienia jakości w fazie projektowania produktu oraz oceny systemu jakości.

Załącznik XII - Zgodność z typem na podstawie zapewnienia jakości produkcji

Opisuje wymogi dotyczące zapewnienia jakości procesu produkcyjnego.

Załącznik XIII - Korelacje i uchylone dyrektywy

Podaje informacje o korelacjach między nową dyrektywą a poprzednimi dyrektywami oraz uchynieniach nieaktualnych regulacji.

Sankcje i środki naprawcze

Krajowe organy nadzoru mają uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty gospodarcze, które nie przestrzegają przepisów dyrektywy. Możliwe sankcje mogą obejmować:

Kary finansowe: Nakładanie grzywien lub kar pieniężnych za wprowadzenie na rynek produktów niezgodnych.

Zakazy operacyjne: czasowe lub stałe zakazy sprzedaży niektórych produktów.

Publiczne ostrzeżenia: Emitowanie publicznych ostrzeżeń dotyczących specyficznych produktów, które mogą stanowić zagrożenie dla użytkowników.

Środki naprawcze mają na celu zarówno usunięcie zagrożenia dla konsumentów, jak i przywrócenie porządku prawnego poprzez zmuszenie podmiotów gospodarczych do przestrzegania przepisów.